

Sägner om Arvid Kurck, Finlands sista katolska biskop och hans flykt norrut

Ur Pehr Niclas Mathesius avhandling år 1734 vid Uppsala universitet om Österbottens geografi, sid. 101. Texten står nere på sidan, största delen av sägner refereras i en fotnot.

Svensk översättning som den ingår i Tor-Leif Westmans artikel *Storskär, 1500-talets Kirkegårdsskär*, s. 66, i Österbottnisk årsbok 1957.

"--- Storskiär. Sistnämnde ö är

Anmärkningsvärd för en begravningsplats, som finnes der, omgifven av en stenmur, och hvilken skall ha blivit invigd av någon Biskop på den tiden då många här sökte sin tillflykt för den fruktade fienden." a)

- a) Om jag gissar rätt, var det just Arvid Kurck, Biskop i Åbo, hvilken av fruktan för Severin Norby, som om sommaren 1522 på det grymmaste härjade landet, flydde först till Raumo, men derifrån sedan med fartyg till Österbotten, och afseglade den 22 Julii samma år från Närpes skärgård, hvilken gränsar till Malax. [---]
"Troligt är, att han ansett vistelsen i skärgården vara säkrast, i synnerhet på denna ö, som är den från fasta landet mest aflägsne af alla ofvanuppräknade."

[Severin Norby var kung Kristian II:s hantlangare. Kristian II var dansk unionskung som regerade också i Sverige, men som besegrades av Gustav Eriksson Vasa. Gustav Vasa valdes till Sveriges kung 1523, och han införde reformationen i Sverige.]